

Konst

Måleri både monumentalt och momentant

Utställning

Carlotta Bailly-Borg

Family Affair

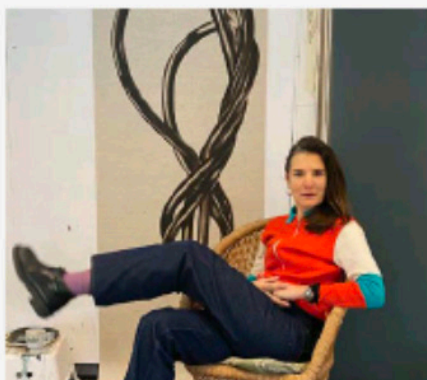
Nevven Gallery

Pågår till och med 28 februari

Den franska konstnären Carlotta Bailly-Borgs första svenska soloutställning är stramt inramad. Fem vepor av beige linneväv, uppenbart inspirerade av japanska kakemonorullar, har monterats längs de höga vita väggarna på Nevven Gallery. Över varje väv avtecknar sig en målad knop, metalliskt svart och med skickligt frammanad skärpa, så klart att det skimrar om dem. Med mjuk följsamhet tycks repen välva sig över vävens kanter, liksom om sig själva. Och vid själva knutpunkten böljar repen närmast ut ur bildplanet innan de med en stilla enkelhet försvinner nedtill i bild.

Det är sobert, balanserat, som ett sakralt showroom. Konst som lånar sig till presumtiv inredning i de kringliggande våningarna på burgna Molinsgatan. Åtminstone vid ett första påseende.

Men tar man ett steg närmare framträder snart små figurer, som hämtade än från Hieronymus

Franska Carlotta Bailly-Borg bor i Bryssel. "Family affair" är hennes första soloutställning i Sverige.

Bild: Nevven

Bosch, än från Linus på linjen, genomfar de repen som vore de provrör. Stundtals ser man bara ett par händer hjälplöst hänga i botten av ett rep/rör, tidvis en naket frusen figur hopkrupen i fosterställning. Och ibland faller de också handlöst på rad eller jagar frenetiskt varandra i vad som framstår som en infernalisk evighet.

Det är måleri som skarpt framställer det penibla i den pennalism figurerna tycks underkastade, som är på en gång indragande och irriterande. Den ambivalensen ligger i linje med de associationer som

utställningstiteln "Family affair" sannolikt ska väcka. Tanken på familjen som en gemenskap för vardagens små gemenheter.

Dessvärre dras måleriet med en överspänd utställningstext. Genom en något rörig sammanfattning av Spinozas affektteori – omtolkad av Gilles Deleuze – tillskrivs verken en frigörelse som inte riktigt är synlig i dem själva. Och filtreras därtill genom ett freudianskt raster som var Spinoza främmande.

Det blir liksom lite packat-och-klart över det hela, konst som högbrynt "all-inclusive". Det är synd eftersom Bailly-Borgs måleri klarar sig bra på egen hand. Det sätt på vilket penseldragen väcker känslan av något både monumentalt och momentant, hur figurernas rörelse implicerar både ständig rörelse och stiltje – det är saker som vi förnimmer och som verkar direkt på kroppen. Visst, de kan låna sig till politik eller filosofi, men dessförinnan måste verken hålla samman själva. Tur då att de gör det hos Bailly-Borg.

Johannes Björk

kultur@gp.se